

Partier", som det ærede Medlem sigtede til, der gennemførte den. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skulde udtale sin Glæde over, at disse Partier ser med Velvillie paa og støtter Udstykningsarbejdet, thi det er der ingen Grund til at udtrykke nogen særlig Glæde over. Det har disse Partier hele Tiden gjort — i Modsætning til det ærede Medlems Parti og Socialdemokratiet: den 7-aarige Periode, da disse to Partier havde Regeringsmagten, er netop en Periode, i hvilken der er blevet udstykket mindre, end der nogen Sinde er blevet udstykket. I Aarene 1916—19 er der blevet oprettet det mindste Antal Husmandsbrug her i Landet ... (*Gunnar Fog-Petersen*: Heldigvis!). Der er et æret Medlem, som siger heldigvis, men jeg vil dog hævde, at det havde været ønskeligt, om der var blevet oprettet flere Brug den Gang, thi da var der Betingelser for at oprette Landbrug, da var Byggeomkostningerne smaa, da kunde de oprettes uden Statstilskud, hvilket ikke var muligt, da vi i 1918—19 skulde til at sætte Liv i denne Lovgivning. Derfor er vi gaaet med til det ekstraordinære: at give Tilskud, hvad jeg ikke haaber skal fortsættes ret længe.

Maa jeg endnu til det ærede 7de Medlem for 5te Kreds sige, at han har misforstaaet Ordet „Prøve“, hvis han mente, at den 2-aarige Lov, der blev vedtaget for et Aar siden, skulde være en Prøve paa, om Statshusmandsbrug efter den gamle Form eller Statsfæstebbrug efter Loven af 4. Oktober var det bedste; thi det prøver man ikke paa et Aar eller to — sandsynligvis heller ikke paa 5 eller 10 Aar —, der vil gaa lang Tid, før man ved, hvad der er det bedste. Det er imidlertid min Opfattelse, at man vil komme til at opleve, at disse Statsfæstere kræver Afløsning, ligesom de private Fæstere har krævet det, men det sker selvfølgelig ikke i Aar eller til næste Aar. Det, som Prøven skulde gaa ud paa, var, om der i Befolkningen næredes Ønske om, at der blev givet en Laanebevilling til Oprettelse af frie, selvejende Brug. Det ærede Medlem sagde, at nu var Loven af 4. Oktober jo kommet, og saa var der slet ikke Tale om, at man kunde tænke sig at bruge anden Lov. Men det er det, jeg hele Tiden

har betvivlet, og det er det, jeg ønsker at prøve. Hvis der ikke havde været Brug for de 12 Mill. Kr., skulde jeg ikke have foreslaaet at genbevilde dem, men det er der i høj Grad, ikke blot i Jylland, men ogsaa paa Øerne; Holbæk Amt er f. Eks. et af de Amter, der i højest Grad har gjort Brug af denne Lov.

Det ærede Medlem mente, at Pengene udelukkende kom Ejendomsspekulanterne til gode. Jeg har nu ikke Indtryk af, at Ejendomsspekulanterne er blevet fede i det sidste Aar; det er ikke til at se paa dem, at de har faaet disse Penge. Hvis dette var Følgen af at give Laan til Køb af Landejendomme, forstaar jeg i øvrigt ikke, hvorfor det ærede Medlem ikke rejser en Bevægelse for at standse Sparekassernes og Kreditforeningernes Udlaan; thi det er jo meget store Beløb, der af disse Institutioner anvendes til Udlaan i Ejendomme, Beløb, i Sammenligning med hvilke de 12 Mill. Kr. her er en Draabe. Hvis disse 12 Mill. Kr. virker paa den Maade, det ærede Medlem mener, er det jo en samfundsfarlig Virksomhed, der øves af Kreditforeningerne og Sparekasserne! Nej, det er en fuldstændig Misforstaaelse af det ærede Medlem at sige, at Pengene kun kommer den første Køber til gode, senere kan Jordpriserne jobbes op. Men hvis de nu jobbes ned, det ser man ogsaa Eksempler paa; Priserne gaar op og ned! Saa kan man naturligvis lade Staten gaa ind i Spekulationen, men Spekulation er der alligevel til Stede. Saa skal Staten tage baade Tab og Gevinst. Jordprisen er imidlertid kun en begrænset Del af, hvad det drejer sig om. Naar der skal bygges og anskaffes Besætning, bliver der langt større Risiko og Spekulation. At lade Staten tage Risikoen paa dette begrænsede Omraade, forekommer mig ikke at være den vældige Reform, som det ærede Medlem tror. Saa maatte Staten overtage det hele, og saa blev de paa-gældende Husmænd Funktionærer under Staten. Det er maaske Fremtidsmusik. Jeg henstiller til det ærede Medlem at overveje, om han vil fortsætte ad den Bane. Jeg tror ikke, det er Vejen til at skabe gode Kaar for Husmandstanden.

Det ærede Medlem anbefalede mig sluttelig at tage Del i det praktiske Ar-